

Studenti JAMU zvou na divadelní hostinu do Zlatého draka

Pozoruhodný dramatický text Zlatý drak nabídnou v nové inscenaci studenti činoherního herectví brněnské JAMU. Premiéra se uskuteční v neděli 18. února v 19 hodin ve Studiu Marta. První reprízy se konají dva následující večery poté. Postdramatická hra od autorské hvězdy současného německého divadla Rolanda Schimmelpfenniga představuje inscenační i divácký oříšek.

Podle mladého režiséra Miroslava Lukačoviče představuje Zlatý drak jeden z nejzajímavějších divadelních textů současnosti. Nastínit děj není jednoduché. Těžiště hry představuje baladický příběh načerno zaměstnaného čínského imigranta, jenž v kuchyni německého fast foodu jménem Zlatý drak vykrvácí poté, co mu kolegové vytrhnou bolavý zub. Autor však na tuto tragickou událost navazuje vedlejší příběhy (včetně mrazivě kruté bajky o Mravenci a Kobylce) a pozoruje tak vztahy uvnitř i vně Zlatého draka z různých perspektiv. Mimořádná hra byla poprvé uvedena v autorově režii v roce 2009 ve vídeňském Burgtheatru a na festivalu nejlepších německých inscenací v Mülheimu získala o rok později hlavní cenu. Čeští diváci ji kromě scénického čtení ve Východočeském divadle v Pardubicích zatím mohli spatřit pouze v ústeckém Činoherním studiu a v uherskohradištském Slováckém divadle.

„Je důležité uvědomit si, že Schimmelpfennig hru napísal ešte pred vypuknutím migračnej krízy. Jeho hra je viac o tom, kto sme my, ako o tom, kto sú oni. Presne to definuje Slavoj Žižek v eseji Čudní blázni, ktorej časť sa objaví aj v našom programe: Nejde len o to, aby sme v cudzincoch spoznali seba, ale aby sme spoznali cudzinca v sebe samých – v tom spočíva najhlbší rozmer európskej modernity,“ vysvetľuje režisér Lukačovič. Hra Zlatý drak je určená pôvodne pouze pro pět herců rafinovaně představujících sedmnáct osob různého věku, pohlaví a zaměstnání. Mladí divadelníci v Brně však text rozdělili mezi jedenáct studentů činoherního herectví. „Další naší hlavní úpravou bylo to, že jsme k Schimmelpfennigovým figurám přidali dvě postavy moderátorek, které fungují jako průvodci dějem,“ vysvětlil dramaturg Jakub Liška.

Hudbu k inscenaci vytvořil student Multimediální kompozice David Petráš, který využil kromě cílené disharmonie také netradiční nástroje jako například preparovaný klarinet či zvuky polystyrénu. Scénografka Karolína Srbková se volně inspirovala prostředím českých kulturáků, vietnamských bister a automatických linek v továrnách, dále pak společenskými událostmi jako je volba miss Vietnam České republiky. „Avšak nic z toho konkrétně scéna nezobrazuje. Vytváří svébytný svět, v kterém se jako v krystalu odráží naše každodenní realita,“ zdůraznil Liška. Jeho kolega Lukačovič dodává, že při vzniku inscenace bylo použito šest tisíc litrů polystyrénu, dvě stovky krabic, na diváka dále čeká velmi netradiční sezení, travestistijní výstupy a kupříkladu akrobacie. „Akce budou před diváky, za diváky, kolem diváků i nad diváky,“ doplňuje dramaturg Liška k představení, které světlí předlohu a v duchu s autorem chce dosáhnout působivého, poetického, ale i krutého celku plného metafor a hádanek. „Hru jsme však poněkud zkrátili. Místo původních 48 částí jich má jen 39. V naší inscenaci tedy poněkud zpomalujeme zběsilé schimmepfennigovské „přepínání“ jednotlivých dějových linií,“ uzavřel dramaturg.

Mgr. Luboš Mareček